

به راستی هواخواهان دروغ، اندیشه پویندها را درست را برپاشان کرده و اینها را مترنگل رسانید. اما در روز واسپرسن روان آشناهای سرپل جیونت به علت کرداد و اتفاق رشت و اخراج از راه راستی آنها را اشکارا سرزنش خواهند کرد.

کربنها (سوء استفاده کنندگان از زید) همچ وفت نسبت به مستورات و فوائنهای خود را توجه نموده و اعتمادی می‌دانند.

آثمان خوشبازان چهان را بگردانهای رشت و سرانجام در نتیجه آموزش‌های خودش بخوبی می‌کشندند و سرانجام در دوزخ از دنیز به سرای دروغ یا دوزخ خواهند شد.

وهوشترکات بیسنا ۱۴۰۵ هاتا

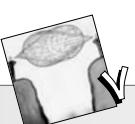
روز ما، روز سرفوش
فرزانه مهری

در گفتوگو با آنهاست اقبال تزاده:
هنوز تئاتر حرفه‌ای نداریم

حلقه گم شده در نهادها:
روابط عمومی

آنچا که سنگ می‌گردید

پاینده باد خاک ایران ما

درود به روح بدبازی و غیرت ایمان

پیمانه سروش بوخسگی و کوفنگی یک سفر طولانی، یک میان بوس پرس و صدا، هوای مدرکه، جاده خاکی و بیانون بی آب و غلظ، نیزگی مداوم و عطش رفع شدنی، اقتاب سوزان تکبر، هر کدام به تهایی می‌تونن طاقت اور را طلق کنند.

ولی همه توی بوس می‌توچه به این مساله به جای احساس نازحتی و خسگی، شاد و سرخوش در حال اواز خوندن هستند.

یک شور و شوق خاص تحمل تمامی خسگی را راحت کرده.

صایه هلهله هاهات تو را به خود می‌آورد، در وسط کویر خشک زماني که برگری یکی از این کوههایی می‌آب و غاف مانشین می‌پیچد مظاهره ای می‌بنی که هنوز پس از بازه دیدن برایت غیر باری باور می‌نماید.

در دل کویر خشک در وسط کویر درختان سیز روییده آنده.

به افسانه ای که اینها ای می‌افتن به باد شهاده ای که از جوز زمان به دل کوههای آورده اند.

اورا در دل خوشی یاد و از آن پس به درد می‌کسی شهزاده گرست.

مانی هست که می‌بینی بادگشانگات می‌افتن آنها که در دوران سختی و خفچان برای دمی آسایش و هایی از مددوهای های اینجا یا همی از دندن.

باد پرخی داشتهایی دلخواه از کشته و شکجه شدن خدام و فاده پرتو سط و راهنام می‌افتن.

بلهای غیرقابل شناساره را که طی می‌کنی پیروزان و رای را می‌بینی که با وجود کهولت من می‌افتن با چشمانت زیبایها را می‌بلعی ساخته های سبز شده از

دن کو، اشک سیگ و چیز چیز آب.

دنی ای خوشی بادگشی ای کشک ای که بایزین که با تمام خود به راز و دنیا مشغول است با شوک زیبایی کوکاکان رای را جمع آوری قدره های آب.

بوی خوش عود و آوای خوش اوتسا مستحبت می‌شند و راحت از سر و صدا و شلوغی شهر و زندگی مامیثی ات، می دهی برای خوشی و خلای خوشی

می‌گذراند.

به معنای مجذب می‌اندیشی؟ نکر می‌کنی زیبایی و شکجه یعنی چی؟

ولی ای کاش همیشه می‌توانستی چشمانت را بری زیبایها بگشایی.

در کنار همین بیرون صحته ایم را می‌بینی که برایت غیرقابل باور و ناراحت

کشته است.

پایی که هشتمی می‌بینی که هر زرتشتی دست کم یک اسکناس در داخل دخل

من انداد و ای وقیعه و قوران می‌دانند. این سلام و ضعیت هدایشان این مکان و ایران نازار پسندی همکان تعجیب می‌کند که آیا می‌توان این همه بول حاقل کویر فرد را برای

همین مدت چند بوله به ظهر رفاقت سرویس های بهداشتی استفاده کرد و اندک خوش گردید.

در حالی که راست جمهوری نیز بر این مکان بهای داده و بودجه ای را به مظفر آسالات گردید جاده پیربزی انتخاب داده و خود می‌باشد از اینجا به اینجا رسید.

جمله لطفات پیر بیوه هستمن.

دوران ایکسپرس می‌دانستند این مکان مقام سفیرها بشکنندگان نگهداری می‌کند و روزهای آخر هفته این مکان جایی برای خوشگذرانی افراد نایابی است

دلت در مدت این چند روز سط پریاپی جشن و شادی مهیا شد اما هیچ گونه

تفاوتی نیز نداشت.

به یاد ای اوری که از جایی شنیده ای در گذشته شاهنامه خوانی از جمله

رسوم این مکان بوده در دره های زرد یکی برگزیر نایابی شدند.

می‌اوری که اینها ای می‌دانشند این جمی خاور و این فرمت می‌توانست

باعظ تایپی گذاری های فرهنگی باشد از هیچ‌گذاران از غلایت های پیشین هم

شانی نمی‌بینی.

به این که همان روز چند توریست ای اینجا بازدید کردند و اینجا به اینجا

راهنمایی برای این مردم نیز می‌دانستند اینها را بیکار و بی‌سیار

آنچنان شنیدند.

بدیگران پیش از ما از زندگانی این مکانها و افقند.

از تایرت که برمی‌گردید نیز توانستند فارسی صحبت کنند برای خود کتاب بودم

دو بار یکی از اینها را بگردانند.

که نیز اینها را بگردانند.

